

Francesc Xavier Vila menteix per justificar l'incompliment dels drets lingüístics dels catalans

Ahir, el conseller de Política Lingüística va declarar a RAC1 que "l'obligació de tenir un nivell d'idioma per poder treballar a una empresa no conec que existeixi a cap país". Aquesta evident falsedat només podria explicar-se per la voluntat de relaxar l'exigència lingüística del català que promou el govern del PSC i continuar incomplint la llei en el sector públic, particularment en la sanitat i l'educació.

Al Quebec, Lituània, Letònia, Israel i desenes de territoris més s'exigeix el coneixement de la llengua per treballar al sector privat de cara al públic. A Catalunya, el Codi de Consum obliga a ser atès en català, incloses les cartes dels restaurants i tots els serveis de cara al públic, cosa que pressuposa una exigència de nivell. El govern no compleix ni fa complir la llei i les denúncies per discriminació lingüística creixen constantment.

La mentida és greu sobretot pel que vol justificar. La seva conselleria actua al servei de la subordinació del català i del seu reemplaçament pel castellà. Vila ha posat el seu prestigi de sociolingüista al servei d'una política que busca el contrari del que ell ha dedicat la seva vida. Més que exigir-li, recomanem que dimiteixi. Cap acció petita que pugui impulsar compensa el blanqueig del govern més anticatalà de la democràcia, després de governs processistes inactius.

D'altra banda, la proposta de "desestacionalitzar" els cursos del Consorci externalitzant-los és una cortina de fum per amagar que estan desmantellant el múscul públic d'ensenyament de català. No hi ha prou professors ni recursos per manca d'ambició, i traslladen la responsabilitat a la societat civil de nou (ja ho van fer [quan van presentar els resultats de l'Enquesta d'Usos Lingüístics](#)) mentre es neguen a crear cap necessitat real perquè la gent aprengui català, com demostra la negativa a exigir-lo a les feines de cara al públic.

Mentrestant, aquest any milers de persones que volen apuntar-se a un curs del Consorci per aprendre català s'han quedat sense plaça. L'ampliació de places amb què es defensa el conseller sembla anecdòtica davant les necessitats reals. No es pot delegar en l'associacionisme la responsabilitat de ser pal de paller de l'ensenyament de la llengua quan es tracta d'un repte de país estratègic en què ens hi juguem el futur.

Alhora exigeix la seva dimissió immediata i la posada en marxa d'un pla de xoc amb mesures estructurals, reals i ambicioses per garantir els drets lingüístics dels catalans.

Les propostes d'Alhora

Davant aquesta mentida institucional i aquesta política de resignació, Alhora proposa [mesures concretes i immediates](#):

- **Prohibició de contractació:** L'administració pública no pot contractar cap empresa que no garanteixi l'atenció en català. Recordem que al voltant de la meitat de l'activitat econòmica la genera el sector públic.
- **Català obligatori:** Per treballar de cara al públic a Catalunya, amb un any de moratòria per aprendre-la, inspeccions i sancions reals.
- **Exigència real als funcionaris:** Amb avaluacions periòdiques i acomiadament dels qui incompleixin després de la moratòria.
- **Regidories de política lingüística:** En cada municipi, amb un pressupost elevat i amb un regidor dedicat a temps complet.
- **Compliment efectiu de la Llei de Consum:** Amb inspeccions regulars i sancions contundents a les empreses que incompleixin el dret a ser atès en català.
- **Inversió massiva:** 5.000 professors de català per oferir més cursos i reforçar escoles i instituts.
- **Beques-salari:** 1.000 milions d'euros per aprendre català, seguint el model finlandès amb el suec. Això garanteix que qualsevol adult pugui dedicar temps a l'aprenentatge remunerat i elimina l'excusa de "no ha tingut oportunitat".

No podem permetre que les decisions polítiques sobre la llengua es facin des del marc mental de l'Estat espanyol. Tota política feta des d'aquest marc és una política deshonest amb el projecte nacional català i una renúncia a la sobirania i la llibertat de Catalunya.

El català no és una qüestió de bones intencions, sinó de drets, justícia i supervivència nacional. Catalunya necessita institucions que actuïn amb ambició per posar la llengua al centre.

Barcelona, 28 d'octubre de 2025